

ADEVĂR ȘI MORALITATE

Adevărul este cheia integrității

Edward McLEAN
West Hartford, SUA

Vin în fața voastră ca un căutător, ca un ascultător, ca un observator...

Mi s-a cerut să vă împărtășesc astăzi câte ceva din experiențele trăite de mine, în calitate de căutător al adevărului și a căilor acestuia care duc la bunătate, pace și la unitatea familiei umane. Suntem cu toții, în felul nostru, căutători ai adevărului. Și suntem conștienți de faptul că există multe căi de a ajunge la adevăr. Știința, teologia, filozofia ne conduc pe acest drum în căutarea aceluși „Adevăr” care atinge inimile și schimbă cursul vieților.

Anthony de Mello povestește o veche istorioară hindu, numită „Cântecul păsării”. Discipolii aveau multe întrebări despre Dumnezeu. Învățătorul le-a spus: „Dumnezeu este necunoscutul și ceea ce nu poate fi cunoscut. Orice afirmație făcută despre el, orice răspuns la întrebările voastre nu este decât o distorsionare a adevărului”. Discipolii au rămas uimiți. „Atunci de ce mai vorbiți despre el?”, au întrebat. Și învățătorul le-a răspuns: „De ce cântă pasărea? Pasărea nu cântă pentru că ar avea ceva de spus, ci pentru că are un cântec de cântat...”

Cuvintele celor ce învață sunt de înțeles. Cuvintele învățătorului nu sunt de înțeles. Cuvintele lui trebuie ascultate așa cum ascultăm șuieratul vântului printre ramurile copacilor, susurul râului și cântecul păsării. Toate acestea trezesc un sentiment în inimă, care este dincolo de orice cunoștință. Această trezire a inimii este o Călătorie Spirituală, care ne conduce la adevărul de dincolo de orice înțelegere. Este un proces ce pornește de la intelect, de unde analizăm adevărul, spre acel loc sacru, în adâncul sufletului unde întâlnim divină personificare a adevărului însuși, care ne conduce pe cărările bunătății, păcii, reconcilierii și spre unitatea universurilor noastre personale, profesionale și politice.

Și cum are loc această trezire a inimii? Cum se desfășoară această călătorie interioară? Cum îl găsim pe acest Dumnezeu al Adevărului și al Moralității? Nu-l găsim noi. Dumnezeu al Adevărului și al Moralității ne găsește pe noi. „Deoarece doar atunci când studentul este pregătit, sosește profesorul”.

Pregătirea pentru această întâlnire necesită două lucruri: Spațiu și Li-niște. Primul lucru pe care trebuie să-l fac în fiecare dimineață – fără a fi

distras de ziar sau radio – este să mă așez într-un loc liniștit, să creez un spațiu, să invit Duhul să intre în acest spațiu și aștept în liniște... Când am terminat, brațele par să mi se deschidă spre a îmbrățișa întreaga lume – deoarece în acea întâlnire sfântă toate problemele, durerile, resentimentele mele etc. par să se topească și să dispară –, pacea mă stăpânește din nou și iubirea îmi inundă iar sufletul... Sunt iarăși în pace cu lumea... nu mai am dușmani și bucuria mea este completă... Inima mi-a fost dezarmată... barierele au fost înlăturate, sunt una cu întreaga creație, în armonie cu Universul, din nou reconectat cu Sursa... Sunt din nou acasă, în familia lui Dumnezeu. „Acolo unde”, așa cum spune sfântul Paul, „nu mai există evrei sau greci, sclavi sau oameni liberi, bărbați sau femei”.

Suntem o singură familie!

Cred că suntem de acord că cea mai mare provocare a lumii de astăzi este: cu toate religiile diferite care există, culturi, politici, limbi și, da, chiar istorii ale conflictelor, atât de demult, cât și recente, cum vom fi capabili să trăim împreună pe această planetă într-o societate care să fie atât civilă, cât și dreaptă pentru toți?

Cred că „Adevărul” ne va elibera. Va îndepărta ura, violența, lăcomia, suspiciunea, va alunga dorința de răzbunare. Și, în calitate de creștin, cred că acel Adevăr ce ne va elibera este o Persoană, Isus, Fiul Tatălui, care a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața” (*In* 14,6), iar lui Pilat i-a spus: „Pentru aceasta m-am născut, pentru aceasta am venit în această lume pentru a da mărturie despre adevăr” (*In* 18,27).

Adevărul fundamental pentru lumea de astăzi este acesta: suntem cu toții copiii unicului Dumnezeu! Aparținem cu toții aceleiași familii! Suntem cu toții frați și surori, unul altuia. Și acesta este Adevărul, cheia Moralității, Integrității și a Bunei Conduite în cadrul familiei lui Dumnezeu – a familiei națiunilor. Acesta este adevărul pe care îl caut la începutul fiecărei zile.

Să ne amintim promisiunea făcută de Dumnezeu lui Ezechiel:

Vă voi scoate dintre neamuri, vă voi aduna din toate țările, și vă voi duce iarăși în țara voastră [aproape de inima lui Dumnezeu]. Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățați; vă voi curăța de toate spurcăciunile voastre și de toți idoli voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul meu în voi... și voi veți trăi (...) Voi veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru (*Ez* 36,24-28).

În încercarea mea de a crea acel spațiu în care îl voi invita apoi pe Duhul Domnului, îmi urmez respirația. Devine o rugăciune de cerere – inspirând

Duhul dătător de viață, șoptesc „Umple-mă”, și apoi, expirând, spun „Goleşte-mă”. Uneori trebuie să eliberăm acest spațiu de unele lucruri ce întunecă sufletul, cum ar fi: dureri trecute, resentimente, îngustimea minții, mândria, aroganța... frica și suspiciunea, pentru a face loc darurilor dătătoare de viață aduse de Duh.

În acest Spațiu sfânt, pe măsură ce liniștea se intensifică, Duhul pătrunde, aducând cu el daruri care sensibilizează inima și transformă sufletul. Și, puțin câte puțin, devenim conștienți de această legătură reciprocă; de faptul că suntem cu toții membri ai aceleiași unice familii a lui Dumnezeu. Și astfel, devenim capabili să iubim ceea ce ni se pare că nu poate fi iubit... să iertăm ce pare de neiertat... și să facem ceea ce considerăm că nu poate fi făcut. Devenim capabili să stăm împreună, să ne ajutăm reciproc, să vindecăm, să iertăm, să ne împăcăm, să fim alături de cei care au nevoie de noi și să fim din nou un singur popor. „Și voi veți fi poporul meu», a spus Iahve, «și eu voi fi Dumnezeul vostru»” (*Ez 36,28*).

Darurile Duhului, care ne deschid inima către Dumnezeul creator și care ne deschid brațele pentru a îmbrățișa lumea, sunt: Dragostea, Bucuria, Pacea, Răbdarea, Bunătatea, Blândetea, Credința și marele dar ce le unește pe toate acestea – Reverența: Reverența față de Dumnezeu, Reverența față de viață, Reverența față de noi înșine și Reverența reciprocă față de fiecare.

„Adevărul” la fel ca și „Speranța” scriitoarei Emily Dickinson:

Își face lăcaș în sufletul nostru,
 Își cântă cântecul
 Fără cuvinte
 Și nu se oprește niciodată.

În călătoria voastră, prieteni,
 Pătrundeți adesea
 În acea cămăruță sacră
 A inimii voastre
 Și ascultați acea muzică
 Pe care o veți auzi când veți fi destul de liniștiți;
 Este Cântecul Păsării,
 Pulsația eternă, dătătoare de viață, Duhul lui Dumnezeu.